

Man staar her overfor et Spørgsmaal, som trænger til lidt nærmere Belysning, nemlig hvorfor Mejerskernes Uddannelse er bleven staaende paa det oprindelige empiriske Trin, og der ikke har været truffet Foranstaltninger til ogsaa at give dem ligesaa vel som Mejeristerne en videregaaende faglig Uddannelse. Der kan næppe være Tvivl om, at de Mænd, der have beskæftiget sig med og, som Prof. *Segelcke*, egentlig ledet Udviklingen af Mælkeripersonalets Uddannelse her i Landet, have haft aabent Øje for Betydningen af, at ogsaa Mejerskerne erholdt den theoretiske Kundskab, der kunde give dem Overblik og dybere Indsigt og sætte dem i Stand til at møde det Usædvanlige. Prof. *Segelcke* udtalte allerede i 1869 paa Landmandsforsamlingen i Kjøbenhavn om Mejerskerne: „Hvad der væsentlig mangler dem, er nogen theoretisk Uddannelse, et friere Blik paa Sagen og en større Interesse for Fremgang, end der hidtil har været Tilfældet“. Heller ikke kan det betvivles, at man særlig har haft for Øje ligesom at „indsmugle“ nogen theoretisk Indsigt hos Mejerskerne ved Foredragene, Smørudstillingerne, Indførelsen af den statistiske Regnskabsføring, Konsulenternes Virksomhed, Landmændenes Uddannelse, ja selv Anbringelsen i Mælkerierne af forud instruerede Elever forsynede med Apparat til theoretisk at følge Driftens daglige Gang og endelig ved Studierejser, som disse f. Ex. ere gennemførte i Jylland for det Pontoppidanske Legats Midler. Paa den anden Side kan det ikke anses for uberettiget, om man har næret alvorlig Frygt for at drage theoretisk Uddannelse formeget i Forgrunden hos Mejerskerne og derved gjøre „det bedste til det godes Fjende“, forringe nogle af de Egenskaber, hvorpaa Mejerskens Dygtighed i Gjerningen først og fremmest beror, den utrættelige og samvittighedsfulde Hengiven sig i det daglige praktiske Arbejdes ensformige Enkeltheder. Men Følgen har dog været den, at Kvinden nu ikke har staaet rustet til at tage den selvstændige Ledelse af Andelsmælkerierne, men at den har maattet overlades til Mænd.

Som Forholdene for Tiden ere, med det Trin af Udvikling, hvorpaa den nuværende Ledelse af Andelsmælkerierne staar, vil det efter vort Skjøn i og for sig næppe være forbunden med uoverstigelige Vanskeligheder for Kvinder at konkurrere paa dette Omraade. Men skulle Kvinderne naa frem til denne, den bedst lønnede og selvstændigste Stilling i Mælkeri-